

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 3

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Європейський вимір реформування публічного
управління в Україні”
м. Київ, МАУП, 24 листопада 2016 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2016

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 10 від 28 09.16)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 3: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Європейський вимір ре-
формування публічного управління в Україні”, 24 листопада 2016 р. / ред-
кол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2016. — 208 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Чорна Марія Федорівна, Курчина Тамара Олександрівна, Моргун Наталія Сергіївна, Твердохліб Анатолій Іванович	
Правова культура українського суспільства в умовах реформування публічного управління.....	156

МОЛОДІ ВЧЕНІ

Абуржейла Самер Абд Ельмонеїм Резек	
Україна в європейських інтеграційних процесах: політичні аспекти реформування публічного управління	160
Азіма Фаді Хусамович	
Державна підтримка творчої молоді: європейські тенденції.....	163
Зур'ян Олег Володимирович, Феїм Брава	
Напрями розвитку фінансового ризик-менеджменту на підприємствах	167
Климков Іван Ілліч	
Медіакратичні способи управління суспільством.....	174
Кметик Світлана Валеріївна	
Освітні системи та освітня політика крізь призму державно-управлінських процесів в сучасному світі.....	176
Ладнюк Максим Олександрович	
Модернізація державного управління в умовах комунікативного розвитку інформаційного суспільства.....	181
Левцов Сергій Вікторович	
Застосування принципів належного врядування органами місцевого самоврядування в управлінні рекреаційною сферою	184
Турій Андрій Іванович	
Правові засади функціонування ООН як міжнародної організації по впорядкуванню державно-суспільних відносин.....	186

МАГІСТРАНТИ ТА СТУДЕНТИ

Зубрицький Дмитро Олександрович, Герун Ростислав Юрійович	
Основні засади публічного управління вищим навчальним закладом	190
Кіц Лідія Дмитрівна	
Наукові підходи до формування стратегії інтернет-маркетингу	193
Легка Ірина Ігорівна	
Психологічні складові особистості державного управління (державного службовця)	197
Панфілова Вікторія Владиславівна	
Проблеми реформ публічного менеджменту в сучасному світі	200
Роніс Анна Володимирівна	
Оцінка мотиваційного потенціалу персоналу в ресторанному підприємстві	202
Соболь Аліса Володимирівна	
Технології забезпечення публічної влади	205

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ООН ЯК МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПО ВПОРЯДКУВАННЮ ДЕРЖАВНО-СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН

Ідея створення Організації Об'єднаних Націй виникла на тлі неспроможності Ліги Націй впоратися зі своїм головним завданням — недопущенням військових конфліктів.

Рішення про створення організації яка буде заміником Ліги Націй було прийнято восени 1943 року у Москві де проходила конференція міністрів закордонних справ СРСР, Великої Британії, США. 30 жовтня 1943 року було прийнято Декларацію чотирьох держав з питання про загальну безпеку підписану Китаєм, СРСР, Великою Британією та США.

За допомогою новоствореної організації чотири держави планували якомога скоріше створити механізми для підтримання миру й безпеки.

Погодження та підписання Статуту ООН представниками 50 держав світу відбулося 26 червня 1945, що і можливо вважати датою заснування Організації Об'єднаних Націй.

Як зазначено в Преамбулі Статуту ООН метою діяльності організації є позбавлення майбутніх поколінь від тягара війн, затвердження віри в основні права людини, створення умов, при яких можуть дотримуватися справедливості і повага до зобов'язань, що випливають із договорів та інших джерел міжнародного права, сприяння соціальному прогресові і поліпшенню умов життя.

Як вважає Бобров Р. Л. та Малінін С. А. “мета ООН є одночасно і основними принципами Організації, тобто правовими нормами, які встановлюють основи взаємовідносин всіх її членів”.

Сутність функціонування ООН полягає в наданні можливості кожній державі висловитися з тієї чи іншої точки зору. Для цього в ООН існують Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Економічна та Соціальна Рада, Рада з питань Опіки, Міжнародний суд, Секретаріат. Дані органи Організації в свої діяльності керуються Статутом ООН.

Головну роль у правовому регулюванні ООН має Статут Організації, який вступив в силу 24 жовтня 1945 року. Невід'ємною частиною Статуту ООН є Статут Міжнародного Суду ООН.

Устав ООН налічує 19 глав, які регламентують коло питань діяльності ООН. Статут ООН по суті своїй є засновницький документ або Конституція Організації та одночасно міжнародний договір підписаний державами, які бажають вступити до складу ООН та ратифікований ними.

У відповідності до Статуту ООН, до Генеральної Асамблеї ООН входять всі члени Організації. Генеральна Асамблея має право обговорювати різноманітні питання або справи в межах Статуту. Асамблея має повноваження на розгляд питань в сфері підтримання міжнародного миру та безпеки, питання роззброєння, регулювання

озброєнь, надає рекомендації щодо сприянню міжнародного співробітництва в політичній області, розвитку міжнародного права та його кодифікації, сприяє міжнародному співробітництву в області економіки, культури освіти та інших гуманітарних питань.

Генеральна Асамблея розглядає та затверджує бюджет ООН.

Рада безпеки включає в себе п'ятнадцять Членів Організації. До постійних членів Рад Безу входять КНР, Франція, СРСР, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Британії, США. Генеральна Асамблея вибирає десять інших Членів Організації в якості непостійних членів Рад Безу на дворічний термін.

На Членів Рад Безу покладається головна відповідальність за підтримання міжнародного миру та безпеки.

Рад Без має право розслідувати спірну ситуацію яка може привести до міжнародних конфліктів та спірних ситуацій, надає рекомендації щодо шляхів та умов врегулювання, виносить до Генеральної Асамблеї рекомендації стосовно кандидатур на посаду Генерального секретаря ООН.

Економічна та Соціальна Рада складається з п'ятдесяти чотирьох Членів Організації, обраних Генеральною Асамблеєю. Рада вповноважена досліджувати та складати доповіді з міжнародних питань в економічній, соціальній, культурній, освітній сфері, сфері збереження здоров'я, та інших гуманітарних питань.

Економічна та Соціальна Рада сприяє підвищенню рівня життя, забезпечення повній зайнятості, соціально-економічному прогресу. Надає допомогу в вирішенні міжнародних соціально — економічних проблем, питань охорони здоров'я, сприяє міжнародному співробітництву в сфері культури та освіти.

Економічна та Соціальна Рада вповноважена надавати Раді Безпеки інформацію та по пропозиції Ради Безпеки зобов'язана надавати йому допомогу.

Рада з питань Опіки складається з постійних Членів Ради Безпеки. Головна мета Ради з питань Опіки полягає в покращенні стану населення територій які знаходяться під опікою, в допомозі їх поступового переходу до самоврядування або незалежності.

Міжнародний суд є головним судовим органом Організації. Він діє у відповідності до Статуту Постійної Палати Міжнародного Правосуддя. До учасників Міжнародного Суду належать всі Члени Організації. Одним із обов'язків Членів Організації є зобов'язання виконати рішення Міжнародного Суду по тій справі, в якій Член Організації є стороною.

До функцій Секретаріату входить збір та підготовка інформації з різноманітних проблем, які допомагають урядовим делегаціям вивчати факти та формулювати рекомендації, надавати допомогу в організації міжнародних конференцій, виконанні рішень ООН, переклад виступів та документів на офіційні мови ООН.

Секретаріат складається з Генерального Секретаря та такого персоналу, якій може бути необхідним для Організації. Генеральний Секретар призначається Генеральною Асамблеєю по рекомендації Ради Безпеки, та є головною адміністративною особою Організації.

Генеральний Секретар має право доводити до відома Ради Безпеки різноманітні питання, які на його думку можуть загрожувати підтриманню міжнародного миру та безпеки.

Аналіз сучасного стану структури та правових положень які регулюють діяльність Організації Об'єднаних Націй засвідчує про те, що Організація стала нездатною адекватно, швидко та головне справедливо реагувати на виклики, які ставить сьогодення в розрізі міжнародного права в конкретних ситуаціях з Українським та Сирійським конфліктами.

Більшість вчених міжнародників при вивченні діяльності й розвитку ООН не надають достатньої уваги недолікам функціонування Організації.

Дану проблематику функціонування ООН вивчають такі вчені як М. Баймуратов, В. Мелигишина, Ю. Волошина у праці “ Организация Объединенных Наций в условиях глобализации: вопросы модернизации и повышения эффективности деятельности “ та Є. Годованик у праці “Рада Безпеки ООН: Міжнародно — правовий статус та актуальні проблеми реформування”

Є. Годованик в своїй праці відзначив кілька основних напрямів і тенденцій моделей реформування ООН, серед них є такі: а) переважна частина проектів передбачає розширення кількісного складу РБ; б) на сучасному етапі потрібно враховувати чіткі критерії членства в РБ, в першу чергу — внесок держави до підтримання міжнародного миру та безпеки, а також принцип справедливого географічного розподілу; в) реформування РБ потребує внесення змін до Статуту ООН.

З метою модернізації діяльності Ради Безпеки на сучасному етапі Годоваником запропоновано авторську організаційно-правову модель цього органу, основними складниками якого є такі: а) загальна кількість членів не має перевищувати 30; б) членство в Раді Безпеки отримують тільки держави; в) постійні члени Ради Безпеки повинні залишитися в чинному правовому становищі; г) нові постійні члени висувуються на підставі рейтингового голосування (2/3 Генеральної Асамблеї ООН) та з урахуванням мінімальних критеріїв (територіальний; кількість населення; фінансовий; участь у проведенні ОПМ ООН; участь у діях відносно загрози миру, порушень миру та актів агресії тощо) або без урахування вказаних критеріїв на підставі рейтингового голосування 3/4 членів Генеральної Асамблеї, після чого висунуті кандидатури держав розглядаються у відповідності до процедури, встановленої ст. 108 Статуту; г) принцип одноголосся обмежується за рахунок виключення з-під його дії рішень на підставі Глави VI Статуту ООН “Мирне вирішення спорів) і модернізується шляхом впровадження процедури “одноголосся мінус два постійні члени”; при цьому правом вето користуються колективно щонайменше три постійних члени з десяти; д) заміна в п. 3 ст. 27 Статуту формулювання “включаючи співпадаючі голоси всіх постійних членів Ради” на “за відсутності голосів “проти” щонайменше трьох постійних членів Ради”; е) непостійні члени Ради Безпеки обираються за принципом континентального розподілу непостійних місць, згідно з яким непостійними членами Ради Безпеки не можуть бути одночасно більше п’яти держав від одного континенту, але не менше хоча б двох від Європи, Південної Америки, Північної Америки, Азії, Африки, Австралії та Океанії; ж) періодичний огляд складу постійних членів проводиться щонайменше кожні 50 років за процедурою обрання нових постійних членів; з) термін повноважень непостійних членів РБ збільшується з двох до п’яти років.

Щодо модернізації компетенції Ради Безпеки для вирішення проблематики відповідності міжнародно-правового статусу Ради Безпеки сучасній структурі загроз міжнародному миру та безпеці введено принципово нову доктринальну категорію т. з. “позитивних зобов’язань”, під якими слід розуміти обов’язкові рішення, що приймаються РБ відносно конкретних держав або груп держав із зобов’язанням вчинити певну дію або прийняти певне рішення на користь іншої держави (групи держав) з метою вирішення чи пом’якшення проблеми соціального або економічного характеру, якщо інші міжнародні механізми не принесли бажаного результату.

Не менш важливою проблемою в світі розв’язання та профілактики конфліктів є реформування Міжнародного Суду ООН.

Дана проблематика розглядалася Гончаровою Н. М. в праці “Международный Суд ООН: пути повышения его эффективности”. Автором зазначено, що підвищен-

ня ефективності діяльності Міжнародного Суду ООН можливо шляхом проведення ряду перетворень, які так чи інакше, пов'язані з обмеженням державного суверенітету та максимальної довіри до міжнародної судової процедури.

Для підвищення ролі Суду пропонується визнання обов'язкової юрисдикції Міжнародного Суду ООН, розширення кола суб'єктів, які мають право доступу до процедур в рамках Міжнародного Суду, зроблений висновок щодо необхідності примусових тимчасових заходів відносно осіб між якими виникли спірні відносини та примусове виконання рішень Суду.

Для забезпечення якісних змін в життєдіяльність планети необхідні зміни до Статуту які можливо внести після скликання Генеральної Конференції Членів Організації та голосування не менш як двох третей голосів Членів Організації. Зміни до Статуту вступають в силу після їх ратифікації у відповідності до їх конституційних процедур, включаючи членів Ради Безпеки.

Генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд обговорюючи питання розвитку подій пов'язаному з бомбардуванням цивільних осіб в сирійському Алеппо зазначив: "Те що відбулося в Алеппо, означає банкрутство Ради Безпеки ООН". На думку Генерального секретаря Ради Європи, ключовий орган ООН не виконує своїх повноважень, тим самим підштовхуючи конфлікти в світі до продовження.

В міжнародних відносинах в результаті не досконалості правових механізмів функціонування ООН склалася ситуація, що деякі держави користуючись такою слабкістю та застарілою юридичною конструкцією міжнародної інституції зловживають своїми правами на міжнародній арені.

Отже кожен день функціонування не досконалої міжнародної інституції, яка на сьогоднішній день є Організація Об'єднаних Націй може коштувати життя багатьом мешканців планети, про яких вона зобов'язана дбати, про що зазначено в Статуті ООН.